

Nysä

NO:2 KESÄNUMERO 1979

Päätoimittaja

TT

Toimitus

Isä Camillo
 Axel Thompson
 Arnold ~~af~~ Pizzenboff (Helsinki)
 Rähjä Rotten (Mikkeli)
 Iittu Kattu (Oulu)
 Tyttö Kattu (Oulu)
 Willehart Vatussi
 Minä Tuntematon (Suolahti)

Julkaisija

Eri Vänkä Lehti Oy

Kustantaja

Nysä-Kustannus Oy

Toimituksen osoite

Nysä, Savela, 44100 Äänekoski

Painopaikka

Nuorison tiedotuskeskus,
 Helsinki

Logo

Axel Thompson

Kansikuva

TT & Axel

ALAPÄÄN MIELIPIDE eli jonkinlainen pääkirjoitus

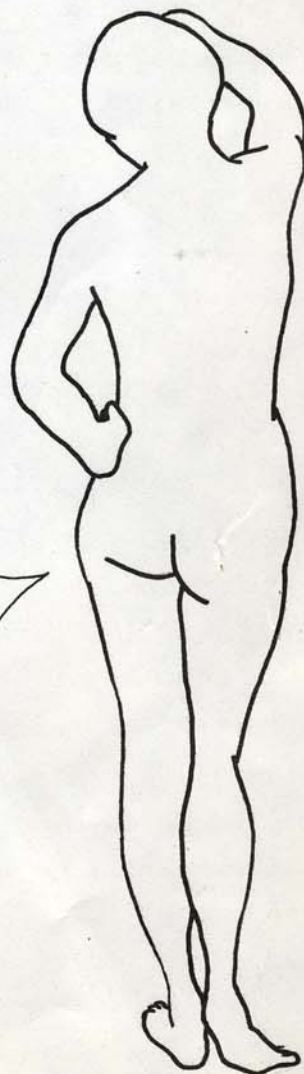
Kesä ja Nysä on tullut. Nysäkin, järjestyksessään toinen kautta aikain. Ykkös-Nysä loppui käsistämme melkein heti. Valitamme, jos et ole nähnyt sitä, mutta toivottavasti Nysä kiertää kädestä käteen ja joutuu sinunkin luettavaksi. Ykkös-Nysä on muuten aika harvinainen: sen painosmäärä oli x kpl (sen voi sanoa kun se lukikin siinä). Olkaa onnellisia, sen omistajat, sillä heti kun joku meistä Nysä-miehistä on rikas ja kuuluisa ja kahdehdittu ja päässyt Pahviksen kanteen, niin moni on valmis maksamaan omaisuuksia siitä (Nysästä siis).

Vaikka emme ole vetäneet rajaa minikään aihepiirin kohdalle, tahtoo Nysässä olla enimmäkseen musiikkiin tavalla tai toisella liittyviä juttuja. Mutta älkää peljästykö, yritämme saada muutakin mukaan. Jos ette pidä Nysästä, lähettäkää haukkumiskirjeet (ja kehumis-) ja parannusehdotukset toimitukseen.

Noita tämän lehden joillain sivuilla esiintyviä voimasanoja (hyvin ilmaistu) ei kannata ottaa tosissaan. Ei niitä siellä sen takia ole, että me nyt näytetään kuinka kovia ollaan ja uskalletaan käyttää niitä näin(kin) julkisesti. Ei, paremminkin ne kuvaavat sitä vapautta ja aitoutta, millä tätä lehteä tehdään.

Seuraava Nysä tulee syksyllä (ellei meitä ole vielä silloin saatu kiinni - avustaja Koikkalaisen huom.).

Toimitus

Se on sitten kevät. Kohta jo kesä. (tätä lukiessasi jo varmaan onkin). Mitä kylmempi talvi on, sitä enemmän toivoo kesää ja sitä enemmän tekee suunnitelmia kesäksi. Keväällä kelit tuntuvat lämpöisiltä ja mietitään kuinka kuuma kesä tuleekaan, kuitenkin useimmiten sitten kesällä huomataan että eihän tästä niin kuuma tullutkaan. Lumien sulettua paljastuvat talvella heitetyt roskat. Talvelle on helppo piilottaa roskat hankkeen, keväällä sitten ihmetellään niiden paljoutta.

Kun lumet alkavat sulaa, huomataan kesän olevan tulossa ja aletaan odottaa sitä. Silloin ei enää jaksaa kiinnostaa mikään aivoja liiaksi kuluttava toiminta. Koulun "tärkeimmän" vaiheen (visiin kevät) aikana se kiinnostaa kaikkein vähiten.

Kesällä matkustellaan enemmän kuin talvella, kesällä tutustutaan tuntemattomiin ihmisiin enemmän kuin talvella, kesällä kuntoillaan enemmän kuin talvella, kesällä juodaan viinaa enemmän kuin talvella, kesällä käydään kulttuuritapahtumissa enemmän kuin talvelle, kesällä kulutetaan rahaa enemmän kuin talvella, kesällä pogotaan enemmän kuin talvella jne., mutta silti talvella saadaan enemmän aikaan. Tätä lehteäkään ei varmaan tehdä paljoa kesällä, syksyllä sen sijaan kesän tapahtumista sitäkin enemmän.

Kesiin liittyykin muisteloja enemmän kuin talviin (ainakin niiden, jotka eivät olleet talvisodassa). Toisaalta kesällä ei ole tarkoitukseen saada aikaan mitään järkevää, sen takia kesää onkin talvella mukava odotella. Kesä on hauska asia. Kesä on iloinen asia. Kun kesän tapahtumat on syksyllä ja talvella moneen kertaan puhuttu ja muisteltu, voikin alkaa odotella uutta kesää. On se hyvä että on talvi välillä, muutenhan kesää ei voisi odottaakaan, eikä ehtisi milloinkaan muistella sitä. Kesään liittyy niin paljon asioita, ettei oikeastaan tiedä, mikä siinä on hienointa. Ehkä se, että se lopultakin on.

keväällä klo 19.25

TT

KESKELLÄ KAPINAA

...ELI ÄÄNEKOSKELLA TAPAHTUU...

HENKINEN KRAPULA

Meidän poikien suosikkibändi Henkinen Krapula elää ja voi vahvasti. HK:sta (ei makkaraa) on nyt jo viisi reipasta soittajapoikaa ja lisää ei enää oteta vaikka tulijoita olisi kuinka monta. Lisäyksenä sitten viime tietoihin on tullut toiseksi kitaristiksi & taustalaulajaksi Sulo the Guitar/Banjo/Mandolin (nimi muuttuu päivittäin), sekä tosi rajuksi vokalistiksi Öpö (me ollaan kaikki ja muut ei oo mitään) Entzym. Piisejä on tullut valmiiksi jo muutama, vaikka harjoitusmahdollisuutta ei ole kuin kerran viikossa ja silloinkin vain pari kolme tuntia kerrallaan. Harjoitusaika, -paikka & kama ovat yhteisiä sen "loistavien muusikoiden" ja sitä "ainoata oikeata musiikkia" soittavan Strand Bandin kanssa. Piiseistä mainittakoon tosikovat "Oo, erilainen - sut hakataan", eräälle Raija Forsströmille omistettu "Nuorison pelastaja", "Henkinen Krapula" sekä kaunis reggae "Yksinäinen rullatuoli". Teon alla on monta piisiä, esim. "V.I.P.", "Vanha sotaratsu". Lainapiisejä on mm. The Baysin "Brickfield Nights", sekä Dylain "Blowin' in the Wind" uusilla suomalaisilla sanoilla. Joo, ei muuta täällä kertaakaan HK:sta muuta kuin että se on raju!

SE ON MENNYTÄ NYT. *Wm*
LUKEKAA HK:N NYKYKOTKEEN
TILANNE TOISAALTÄ TÄSTÄ
LEHTESTÄ.

Niin vain kävi että Hilse (ne siat - lat. huom.) oli nopeampi kuin mun liftailu Pihtiputaalle. Elikkä jos haluat tietää bändistä nimeltä Ratsia, niin tue Hilsettä ja osta Hilse 1/79. Kyllä mä vielä tästä lähdän käymään Puttaalla jahka kerkeän kiireiltäni.

KOSKELLA TAPAHTUU, MITÄ?

Jotain on tapahtumassa Äänekosken nuorisossakin, sillä kävi tässä kerran kun diinit ja punkit keskustelivat (väittelivät), että joku hermostui ja löi jotain tyttöä. Mistä johtuu väkivalta?

SE

Kerrankin kulttuurila Aänekoskella. Kävi nimittäin naapurikaupungin pojat kylässä. Se oli tosi hienoa se. Niin, SE (bändin nimi) oli jotain tuoretta, vaikka äänentoisto oli päin... Ainoa haitta vaan oli kun ei kunto tahtonut kestää kuunnella. Rupesi ottamaan jalkeihin & sydämeen, on SE rankkaa. Ja diinejä vitutti koko touhu. Niin, ja sitten yhdessä vaiheessa uskalsin jopa antaa Yarille sellaisen kauniin RAR-merkin (samanlainen kuin minulla - lat.huom.) Se oli jotain se.

SUOLAHELLAKIN TAPAHTUU

Suolahten pojat tuli kysymään että tehdäänkö Aänekoskella sellaista lehteä kuin Nysä (mikä se semmonen on? - lat. huom.) ?

...Niin ja tuosta Suolahtesta vielä. Sielläkin on muutama reipas punk-ihminen. Ja sellainen bändi kuin MOPOT.

KUN EI LÖYTYNYT
MOPOTIN KUVAA NIIN
LAITETTIIN MOOTTORISAHAA

5

OOH, MIKÄ SATEINEN SUNNUNTAI- ILTAPAIVA...

Kävi tossa tammikuun lopulla kivasti kun olin Tampereen Asemaravintelissa olusilla. Satuun katsomaan taakseni ja katso: siinä istui Kari Peitsamo! Hän oli niin erinäköinen kuin valokuvissa. Hän vaihtoi kaverinsa kanssa ajatuksia tärkeistä asioista ja minä kaiken salaa kuuntelin. En uskaltanut mennä juttusille, sillä pelkäsin muuavaani itseni. Kun katsoin taakse, Peitsamokin nosti päätään ja katsoi minua silmiin! Oi ihmeellistä. Peitsamo joi kaverinsa kanssa kahvit ja lähti. Jäin vielä istumaan ja ostin toisen olusen.

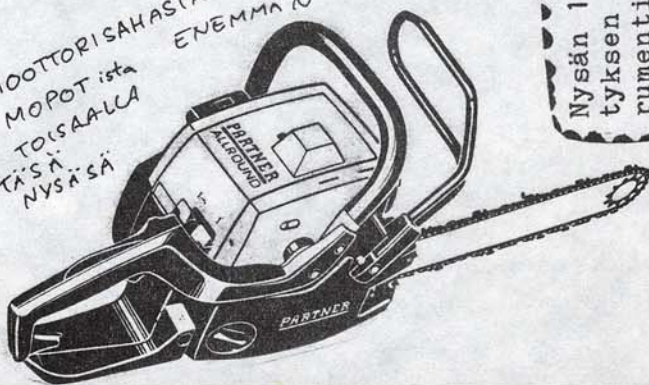
...Tuli tossa mieleen, että Henkinen Krapula on hieno popula. Ja Sen soittajapoijat kauniita ja terveitä nuoria poikia...

punk-terveisin

Isä Camillo

MOOTTORISAHASTA PUHEENOLLEN
ENEMMÄN
MOPOTISTA
TOLSAALLA
TÄSÄ
NYSÄSÄ

Nysän 1978 lukijaaänes-
tyksen sarjan "muut inst-
rumentit" voitti Raija
Forström soittimenaan
mekaaninen äänensärkijä.

PÄIVÄ ALOKKAANA

eli kaikuja kasarmilta osa 1

Päivä alkaa repäisevällä kellonsoitolla ja ärsyttävällä 'kompaniassa herätys' -huudolla kello 06.00. Äkkiä ylös punkasta, sarkapuku ja nahkasaappaat päälle ja valmistautumaan aamupesulle. Kello on minuutin yli herätysajan kun väsynyt joukko pyyhkeet siististi vasemmalla käsivarrella ryntää pesuhuoneeseen. Yhden altaan äärelle tunkee jätkeä kuin muurahaista, ja jokainen yrittää edes vähän kastella naamaansa, kuka onnistuen, kuka ei. Pesuun on aikaa parhaimmillaan puoli minuuttia. Sitteen alkaa punkan kuntoonlaitto. "Sotilaan vuoteen on oltava kuin tiilikivi" sanoi yliluutnantti H. heti ensimmäisenä aamuna. Kaikki yrittävät parhaansa ja mahtavien perkeleitten ja saatanoitten jälkeen punkka on jonkinlaisessa kasassa.

Aamupalalle ja yleensä ruokailuihin lähtö on varsinainen rituaali. Ensin käytävälle neljään jonoon, joista ulos portaita pitkin pikajuoksijan vauhtia. Ulkona ojentautuminen, asento ja lepo. Jos rivistä ei heti tule mallikas, alikesut aloittavat vittumaisen 'hieromisen' eli höykkyttävät niin kauan että suoraa tulee. Ruokailuun mennään tahdissa marssimalla ja hiljaa. Tuo hiljaisuus ei ainakaan meidän kompaniassa ole onnistunut, keska joukossamme on muutama suulas kumipää, jotka eivät usko mitään komentoja. Saatana, niistä jatkista saamme me muut kärsiä hiertämisen muodossa. Turpiin vetäisin, jos tuota voimapuolta olisi enemmän. Ruokalan aamupala on hyvä: teetä, sämpylä, kananmuna, makkaraa ja puuroa. Kyllä sillä jaksaa, ja tee varsinkin on erikoisen miellyttävää.

Aamupäivän palvelus alkaa tietenkin sulkeisjärjestyksen harjoittelulla. Se on typerää touhua. Jalan asennon mallaamista, kääntymisiä ja taakse poistumisia kirpeässä pakkasaamussa liukkaalla pihalla. Joukkueen johtajamme, ylikersantti P.

huutaa rämäkästi ja me juostaan. Sulkeisten jälkeen on tavallisesti oppitunti. Tällä kertaa oli aseopetusta kolkossa luokkahuoneessa, jossa oli kovat puupenkit, eikä edes saa käsiä pöydällä pitää. Oppitunti aseista on taatusti kuiva ja ainakin meikäläinen käy hirveän sisäisen taistelun, pysykö hereillä vai ei.

Kello 11.00 on ruokailu. Ruoka on hyvää täällä intissä. Jälkiruokina on usein jäätelöä, jogurttia tai viiliä, joten kyllä täällä syödäkseen saa. Ruokatunnilla on onneksi pieni tauko, jolloin voi käydä esim. Sotkussa, Postipankissa tai varusvarastolla vaihtamassa paremmat saappaat. Otan pienet torkut ja kello rämisee hälyttäen iltapäivän palvelukseen.

Ryntäämme jonossa käytävälle rynnäkkökiväärit kädessä. Harjoitteleme niiden purkamista ja koaamista. Ei kovin vaikeata touhua, mutta meikäläiselle vastenmielistä ja inhottavaa. Ennen palvelisin vaikka koivuhalko kädessä, eipähän olisi rasvaamista ja varmistamista.

Pyssyleikin jälkeen tupaan, vauhdilla uudet varusteet ja nyt mennään läheiselle Vesitorninmäelle varustavasten katsomaan Raukin taistelunäytöstä. Paikalla

oli korkeita upseereita vaikka kuinka paljon, Tämän päivän suomalainen sotilas on siisti ja ryhdyksäs värikkäissä varusteissaan

joukossa myös Savon Prikaatin komenta-
ja eversti H. Mahtipontisessa puhees-
saan hän totesi mm. miten tärkeätä on
jokaisen sotilaan osuus taisteluissa
ja miten puolustusvoimat ovat tärkeä
asia Suomen rauhan turvaamiseksi. Näy-
töstä oli seuraamassa myös joukko Mik-
kelin ja Juvan peruskoululaisia ja niin
tuli väkivaltaisen puolustusjärjestelmän
edut istutettua nuoriin mieliin. Itse
näytös oli sitä mitä odottaa saattoi,
eli hyökkäämistä lumisessa maastossa,
kiväärin rätinää, lentäviä kranaatteja
ja panssarivaunujen tuhoamista. Jou-
tavaa paukuttamista ja ryömimistä. Oi-
kean sodan ollessa kysymyksessä olisi
joka jätkä siellä pellolla ollut rieka-
leina. "Sokerina pohjalla" olivat vie-
lä ujeltavat Migit, jotka oli tilattu
Rissalasta Kuopiosta. Voi valtion ra-
hoja, millaiseen paskaan menevätkään!

Iltapäivällä ennen ruokailua
ehdimme vielä juosta Cooperin testin.
Ei oikein innostanut, meni vain 2 1/2
kilsaa.

Iltaruokailun jälkeen pitäi-
si olla vapaata, mutta meille alokkail-
le kyllä järjestettiin aina tekemistä.
On kaikenlaisia hengellisiä ja maalli-
sia juhlatilaisuuksia, joihin pitää
osallistua 'suntispuku' päällä ja 'säm-
pylät' jalassa.

ONKO TÄMÄ SOTILAALLINEN TYHJÖ?

"Mies kertoi näin usein
näin, kapiaisten kävelevän
seiniä päin."

(Eppu Normaali)

Jokapäiväiseen ohjelmaan
kuuluvat siivouspalvelut. Tuva ja
alueet siivotaan vähintään kolme
kertaa päivässä, oli likaista tai
ei. Siinä yhdeksän maissa on myös
vahvuustarkastus.

Iltapesu on taas yhtä häs-
sää. Sen jälkeen voikin ruveta
nukkumaan hyvin ansaittua, rasituk-
sesta ja väsymyksestä johtuvaa si-
keää alokkaan unta. Hiljaisuus on
viimeistään oltava kello 22.00, to-
sin jos menee televisiota katsomaan,
voi mennä myöhempäänkin.

Pahinta täällä armeijassa
on henkinen tyhjiö. Täällä ei tar-
vitse ajatella yhtään mitään, antaa
mennä vaan ja täyttää annetut käs-
kyt jotenkin. Onnellisia ovat ne,
jotka saavat vähänkin siviilimäi-
seltä haiskahtavan homman, esim.
keittiöstä tai toimistosta. Taval-
lisen kiväärimiehen koulutuksesta
ei ole mitään hyötyä. Vapaa-aikoi-
nakaan ei kovin järkevää tekemistä
löydy. Pitäisi vaan aina olla len-
killä tai pingistä pelaamassa. Voi
olla, että kun tämä julkaistaan, mi-
nä olen jo ylennyt kunniakkaalla so-
tilasurallani vaikka mihin asti, mut-
ta tuleville alokkaille tämä juttu
toivottavasti kertoo jotain

Suomen
armeijas-
ta.

MOPOT?

Mopot on siitä kuuluisa että niitten on onnistunut myydä niin monta paitaa jossa lukee Mopot. Kuinka se on onnistunut? Esittelenpä hiukan asian taustaa. Perkele kirjotuskone hajosi. Korjasin sen ennenkuin kirjoitin tuon edellisen lauseen ja uusi värinauhakin menee kasaan koko ajan, viittiskö kirjoittaa koko juttua...

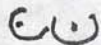
No jos kuitenkin. Jotta voitaisiin myydä bändin nimellä varustettua paitaa, tarvitaan bändi. Bändissä pitää olla jäseniä. Kuinka ollakaan tähän kyseessä olevaan paitaan eikun bändiin löytyi kaksi jäsentä jo vuonna 1976 tai iokeastaan 75 mutta ei ne silloin vielä bändiä perustanut vaan aloittivat lukion käynnin samalla luokalla. Sitten ne tutustui ryyppäsi tutustui oksenti herätti huomiota ja kuunteli levyjä toinen dylania toinen piitlestä ja kävi kylässä sano päivää äitille polttitupakkaa ryyppäsi retkeili joi viiniä ja kaljaa ja perkele vihdoon viimein huomasiivat molemmat soittavansa kitaraa. Ainiin bileitä pidettiin. Jouni ja Teijo joivat omenaviiniä

JÄNIS ISTUI MAASSA TORKKUEN

Mutta heräsi ja sävelsi kappaleen uudelleen ja sanatkin muuttu jonkun verran. Mahtavaa. Tilanne keväällä 76: kaksi sähkö eiku kö kitaraa, yksi vahvistin, soittotaitoa yhteensä 67.4 grammaa. Kesä meni ja englannissa syntyi Sex Pistols, Clash, Damned, Buzzcocks joo. Juhannuksema oltiin ahvenlammilla ja juotiinjo pöytäviinaa Aina loppuu rivi. Tuli syksy (!) ja koulu alkoi luokka järjesti bile et ja tarvittiin ohjelmaa muttei vielä paitaa, joten perustettiin tilapäinen kokoonpano - laulu ja soitinyhtye - neljä akustista kitaraa ja neljä laulajaa joista ainakin minä tyydyin vain aukomaan suutani . Se piisi joka me esitettiin oli muuten

MARILYN

Kaikki neljä poikaa soitti myös seuraavissa bileissä, kitarat vaihtui sähköisiin ja mukana maku eivaan iku, rummut ja basso. Näin syntyi legenda jo eläessään - Singularis Porcus. Me oltiin ensimmäinen raju bändi seudulla, kielet vaan katkeili kitaroista jotka ei koskaan olleet viressä. Vanhoja rokkeja, ganesia ja aito Jⁿäls istui maassa. Me ei välitetty vaikkei osattu soittaa - kyllähän me se tajuttiin - haluttiin vain soittaa. Punk? Ei nyt ihan, eikä paitaakaan tarvittu vielä. Omia piisejä alkoi syntyä enemmänkin mutta yleisöä nimi ei enää vetänyt joten se vaihdettiin. Nerokasta, eikö olkin? Pitkällisen pohdinnan jälkeen yhtyeen nimeksi tuli kauhean ilkeä suorastaan kuvottava

THE FLYIN' BOO-BOOS

Tämä bändi on kuuluisa vaikkei hankkinutkaan paitaa. Kokoonpano vaihteli melkein joka keikalla tai oikeastaan vain soittimet jätkältä toiselle. Meillä ei ollut mitenkään mahtavasti piisejä mutta hiistä smuri osa oli omia. Neekeripojat, Turskalaulu, Tsuku Veik... PERKELE sormet ei tottele aivoja. Bändi taisi tulla kuuluisaksi lähinnä epämusiikillisista syistä= mieletön koheltaminen lavalla. Oltiin seudun ensimmäinen punk yhtye hakaneuloja ja revittyjä vaatteita tussisotkua eli eihän me oltu kuultu sitä musiikkia mutta oltiin nähty kuvia punkeista jne. Mitä enemmän yleisö meni möllöks sitä parempi. Minä en laulanut tähän mennessä mitään edes harjoituksissa mutta viimeiselle keikalle Boo-Boosin meinaan otettiin viimeiseksi piisiksi mun laulama "Olen Kuollut". Hyvä ettei niin käynytkin, voi vittu se oli jotain mieletöntä, ei sitä ollut mitenkään suunniteltu silloin. Yhtäkkiä mä vaan huomasin että kitara oli lentäny lattialle ja paidasta roikku toinen hiha mun päällä. Energia on a ja o.

Kokoonpano oli: Jouni:kitara Teijo:kitara ja kerran rummut (Eki soitti kerran rumpuja, Timo soitti yleensä bassoa, joskus Jape. NIIN JA KERRAN soitti Honkosen Jyrki rumpuja (sitten mm. SE-bändissä jonkun aikaa) Sitten se halus myydä rumpunsa ja me sanottiin Tamelle: "Osta rummut niin pääset rumpaliksi" Tame osti. No nyt on hyvän näköisiä jätkiä. Juttujakin alkoi liikkua, jotain Tom Robinsonin tyyliin. Tietää ton Ekin... n Nyt siis oli sopivia jäseniä yhtyeessä ja joka tytön unelma saada ikioma

PAITA

jossa lukee Mopot. Paita maksoi 38 markkaa ja on sellainen college-mallinen väriltään valkoinen. 30 ihmistä hankki sellaisen. Voi riemua. Siinä on taustana mopon rengas, joten kukaan ei voi luulla että mopot tarkoittaisi niitä armeijan mopoja. Vaikka mitäs se sitten vaikuttaisi ja plää plää... kaikkien Mopojen ihailema yhtye on muuten

RAMONES

ja yhtyeen omat piisitkin yritetään saada tulevaisuudessa kuulostamaan samantyylisiltä edes. Ramojen vaikutus suomalaiseen ja kaikkeen punk musiikkiin ja jopa Mopoihin on ylen suuri. Johnny Rottenkin piti "We're a happy family" kappaleesta. Yhden keikan piisilistassa on 64.7 % kappaleista Ramonesin. Onmuuten tosi juttu, Casio fx-19 varmistettu. Mopot on tällä hetkellä vähän heikoilla omien piisien suhteen kun ihan vanhimpia on karsittu pois eikä ole päästy aikoihin harjoittelemaan. PERKELE ei ole harjoituspaikkaa. Ennen harjoiteltiin Keräsen autotallissa mutta tällä hetkellä jätkä on intissä (?) ja mopot vintissä hiljaa. Tästä johtuen omkin Mopojen nykykokoonpano:

MOPOT

TIMO : KUITAR

EKI : KUITAR

TAME' : RUMS

JAPE : PASSO

MINÄ : VOKALS

KURPITSAT

Mopot kävi

~~ALKUTALVESTA~~

20.12.1992 NOK 760

ESIINTYMÄSSÄ

KUULUISALLA SAFETY PINS KLUBILLA. EI

OLLUT BASSOA JA KURKKU OLI KIPEÄ →

EI KUULUNUT MITÄÄN (KÄHINÄÄ) ESIINTYISEMME

OLI NK. FLOPPI. MUTA VIELÄ ON AIKAA NÄHTÄÄ...

ovat hyviä, yäk. Kunhan pääsemme ensi kuussa harjoittelemaan, niin
sit alkaa tapahtua. Keikoilla esitimme kappaletta.

TAHDOTAAN LEVYTTÄÄ

Ja niinhän me tehdäänkin. Mopot tulee tekemään singlen omalle Choco-
late Records levymerkille. Epäilijät saavat mennä kellariin kuorimaan
tomaatteja. Levynteko on älyttömän halpaa. Esim. Yhtye lähettää
valmiin nauhan Finnvoxille. Ne tekee masternauhan kaivertaa ja
prässää 200 kappaletta singleä. Maksaa levypuoli 260mk + 150p per lev
yhteensä 260+260+(200k¹ertaa 150p) = 820mk. eli 4mk 10p perlevy.

Tietysti se ei ole studiotasoa jos itse äänittää ja maksaa se nauhakin
mutta väliäkös sillä Liitänkin tähän pienen mainoksen:

OSTA MOPOJEN SINGLE

ja ole fiksu. Kappaleista ei ole vielä tietoa, mutta omia ne ainakin
on ja suomenkielisiä. Ehkä jo kesäksi kajahtaa. Nyt on kello 22.36
ja minua jo nukuttaa ja panovirheitä tulee jatkuvasti. Nysä on muu-
ten hyvä mutta ei oo kuvia, niitä olis kiva katella.

TERVEISIÄ RIITALLE (KLO 16 SEURAAVA) PÄIVÄ

Tyhmä otsikko, ja kaikkea muuta. Siis uusi:

WHY IS IT ALWAYS THIS WAY ?

Hey hey hey

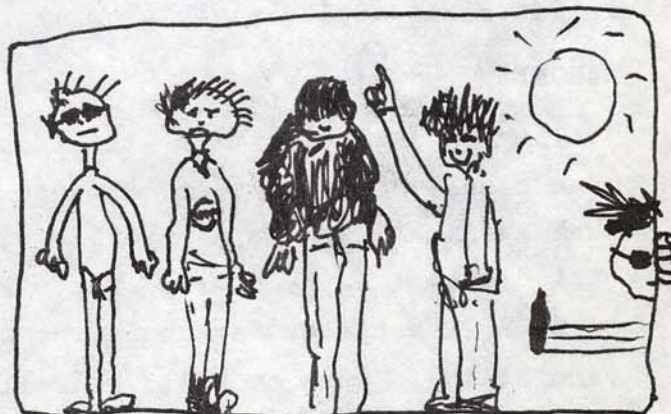
Why is it always this way ?

Last time I saw her alive
She was wavin', wavin' bye bye
She was contemplatin a suicide
Now she's lying
In a bottle of formaldehyde
And oh, I just don't know
Why I can't let her go
Oh, I just don't know
Hey hey hey
Why is it always this way ?
Last time I saw her alive
She was going to wash and dry
She was outside hitchin' a ride
Now she lying
In a bottle of formaldehyde

WHAT
HAVE
THEY
DONE
TO MY
SONGS!

← TÄMÄ ON RAMONES-LAULU.

MOPOT-KUVA

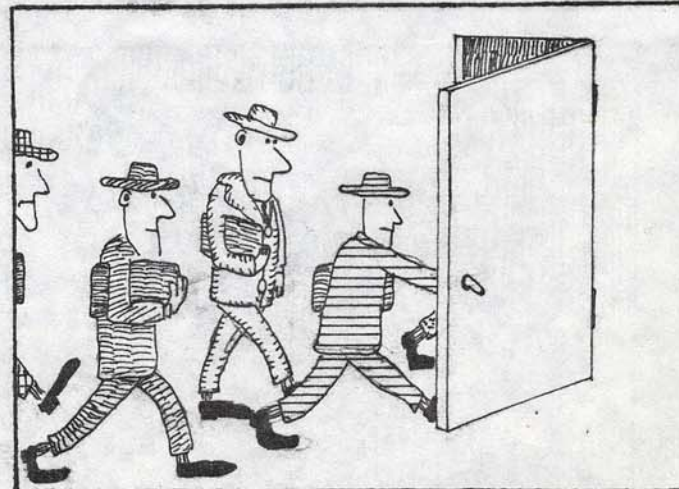
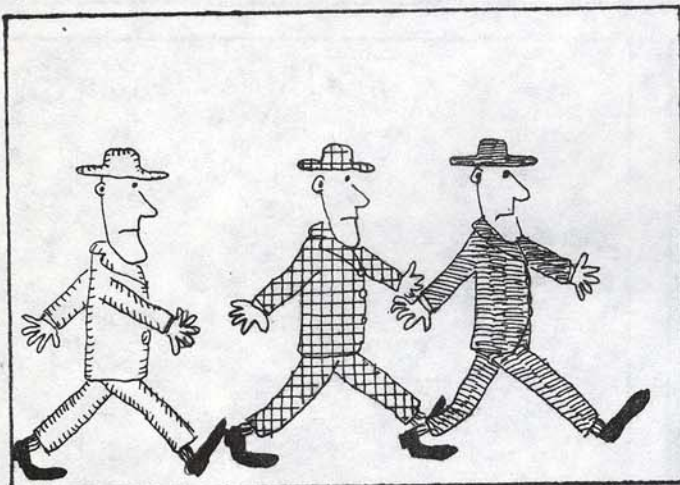
Täydellistä. 1. sääntö: Mitä meillä ei ole, me tehdään itse. 2. sääntö:
Mitä emme osaa, me eimtarvita. SÄÄNÖT EI LIITY TONON KAPPALEeseen

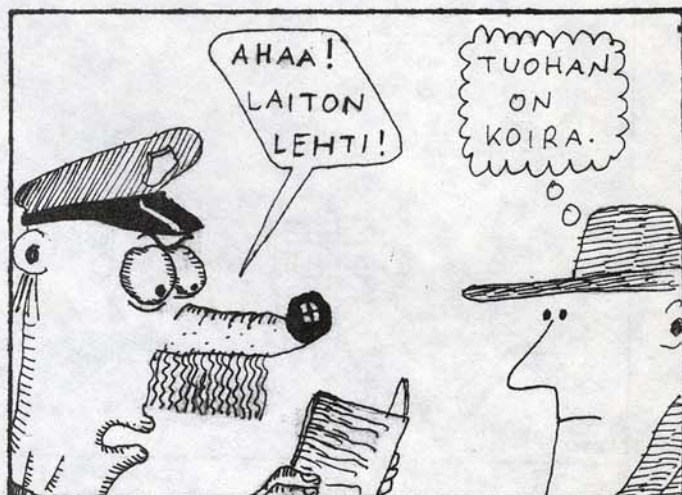
(10)

[Handwritten signature]

EI TULLUT HYVÄ TARINA, LUVAT KURSS. PALSON JÄI POIS

TÄMÄ TARINA ON IHAN NYSÄ. NÄIN SE ALKAA.

PELLE LEVYLLÄ...

PELLE MILJOONA & 1980: Pelko ja viha (Love Records 307)

Koska en tärkeän valtion virkani hoitamisen takia päässyt Holvihalliole 13.4. suomalaisen rockin energia- ja anarkiajuhlaan pogoamaan ja ilakoi-maan, tyydyn vain kertomaan alkuvuoden merkittävimmästä, innostavimmasta ja raisuimmasta kotimaisesta rokkilevystä. Mutta hyvät lukijat, älkää sentään luulko minua niin sivistymättömäksi juntiksi etten olisi Pelle Miljoonaa & 1980:tä lavalla koskaan nähnyt. Nimittäin Pohjalla-bileissä 20.1. Jyväskylän Kauppaopistolla oli kivaa. Sitäpaitsi Pelle käyttää likimain samanlaista verkkopaitaa kuin minäkin (vielä 179 päivää), joten kyllä kuviot hallitaan.

"Pelko ja viha" -älppäriä ovat Nysä-miehet odottaneetkin kuin jehovat maailmanloppua. Meikäläisen pirullisissa aivoissa kehkeytyi kammottava ajatus albumin epäonnistumisesta. Pelkäsin näet, että levystä tulee samanlainen pui-seva, raaka, kylmän kalsea sotahuuto kuin noin vuosi sitten hätäillen tehdystä Pelle Miljoona & N.U.S:n debyyttistä. Mutta ei, Pelle on viisas mies ja oppinut virheistä. Tämä albumi on tietenkin aggressiivisen raju, kapinallinen ja armoton, mutta mukana on myös piristävän iloisia, rentoja ja nuorekkaan rie-hakkaita sävyjä.

Pelle Miljoona on jämerä ja kireä-ääninen laulusolisti ja hänen bändiinsä kuuluvat Tumppi Varonen, superno-pea ja tarkka rumpali, joka laulaessaan-kin suoltaa sisuksistaan silkkaa taidet-ta. Tumppi muistetaan ylimainiosta Problems?-yhtyeestä jossa hän vieläkin va-paa-aikoinaan vaikuttaa. Sutjakkaana ba-sistina häärii, ex-Problems?-kaveri, Ari Taskinen, tuo velmu mies joka hymyilee, suorastaan nauraa, soittaessaan. Se on sitä fiilistä varmaankin. Bändin kitara-meedio, Rubberduck Jones, on kaveri joka tiukalla rappauksellaan ja helvetil-lisen tulisilla sooloillaan on nopeasti saavuttanut ihastusta. Vielä kun lisätään, että nämä kundit soittavat tiukas-ti yhteen, niin johan on raju bändi tä-mä 1980.

"Pelko ja viha" on ilahdutta-van moni-ilmeinen albumi. Kappaleissa on melodisuutta ja tarttuvuutta, eikä meno ole missään vaiheessa väkinäistä. Piisit ovat rakenteiltaan erilaisia,

mikä johtuneee siitä, että levyllä on yhtyeen kaikkien jäsenten sävel-lyksiä. Sanoitukset älppärillä o-vat suunnilleen sitä, mitä Pelle Miljoonalta voi odottaakin, eli kar-mivia katutason kannanottoja. Täl-lä kertaa osansa saavat mm. televi-sio, natsismi, rasvikset ja Helsin-gin yleinen meininki.

Tältä levyltä löytyy muu-tamia helmiä, joita kannattaa erik-seen kehua. Esimerkiksi "Yhdisty-tään"-kappaleessa on selvä sanoma nuorille, miten turhia nuorison tap-pelut, esim. diinien ja punkkien kesken ovat. Mehän olemme kaikki turhautunutta lamasukupolvea, jota on kustu silmään jo kauan, ja kustaan yhä, jos emme tajua ajoissa, että vain yhdessä kapinoimalla saamme kai-ken muuttumaan. "Mua valvotaan" on muuten vaan systeemin vastainen ki-va hoilotus (Rubberduckin käsialaa). Nimikappale on tosi painostava ja tuskainen yhteiskuntakuvaus. Levyn ainoa käännöspiisi on Dylanin "Li-ke a Rolling Stone". Täytyy sanoa, että se ei ole onnistunut. Pellen versiosta tuntuu puuttuvan se maa-ginen voimaperäisyys, joka teki tuos-ta alkuperäisestä niin ikimuistet-tavan. Levyn päätöslaulu on Tas-kisen "Hyvä fiilis". Se edustaa Problems?-tyyliä eli irtonaisen ke-peää hauskaa hulluttelua joka päät-tää "Pelko ja viha"-albumin edusta-vasti ja jättää kuulijan mieleen pieniä optimismin hippuja. Mainit-sen tässä myös, että älppärillä on singlepiisi "Pelkistettyä todelli-suutta", mutta se on kaikessa jun-naavuudessaan ja yksitoikkoisuudes-saan levyn heikoin.

Miten voisi kehua tar-peeksi levyä, joka on yleistasol-taan loistava? Meikäläisenkin on karun kasarmielämän seurauksena op-pinut tosi kriittiseksi homekorvak-si, mutta täytyy myöntää, että vii-koitloppulomilla olen täysin "Pelon ja vihan" vallassa. Ja on niin hyvä fiilis...

Rähjä

MYDÄÄN TAHI VAIHDETAAN

Seuraavat hyvääkuntoiset ääni-
levyt:

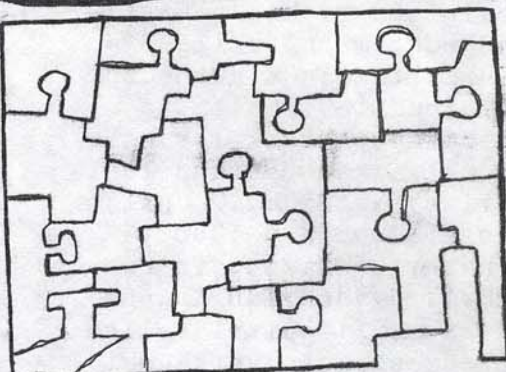
HURRIGANES, Hanger
BOB MARLEY & THE WAILERS
Birth of a Legend (2-LP)
SEPPO NÄRHI, Rantevuori
SPARKS, Kimono my House
STEELEYE SPAN, Live at Last
WINGS, London Town
HOWLIN WOLF, Chester Burnett
A.K.A. Howlin Wolf (2-LP)

Timo Piilonen
Savela
44100 ÄÄNEKOSKI

AINUTLAATUINEN NYSÄ-TAKUU:
Lukemisen helpottamiseksi nysän jokainen sivu on
ilman tulta!

AVUSTAJA KOIKKALAINEN TÖRPPÖILI JYVÄSKYLÄSSÄ

Lauantaina 28.4. railakas avustajamme Koikkalainen men-
Jyväskylän Musiikkitalo-nimiseen klassisen & muun sellaisen
musan liikkeeseen ja kyseli Eppu Normaalin uusia levyjä!

AUTA ANTTIA

Antti sai syntymäpäivälah-
jaksi palapelin. Laatikossa
oli kuitenkin ylimääräisiä
paloja. Mikä paloista kuuluu
palapeliin? (ps 4/73)

Jytämagazine numero y

Sivu sivulta samaa sähinää
stereoissasi, koko musamaai-
kimallus; superstarat, tulvi
ja rokkijäritykset. Pelkkää
koko lehti. Ja erikoisetuna
Club-jäsenyyttä ällistyttyväne
neen!

VALLANKUMOUS KULTTUURIIN

Iloisia uutisia lehti-
markkinoilta: Help-ni-
minen nuortenlehti siir-
tyi ikuisuuteen. Toi-
vottavasti sen tilalle
ei tule mitään vastaa-
vaa rokmakatsinaa, jos-
sa ei ole muuta kuin
farkkumainoksia ja jut-
tuja muodin orjille,
elikkä se oli kaikkea
muuta kuin musiikkileh-
ti (vaikka ne niin ai-
na välillä ilkesivät
väittääkin).

NYSÄN TOIVEKUVPALSTA

Kuten muistatte, viime numerossa oli
edustava kuva John Ravoltaista, niin
on kai tähän sitten laittava
myös se Oliverakin.

Talvi on parhaimmillaan. Koko maam-
me peittää lumi. Nyt on oikea aika
nauttia talven iloista, hiihtää itse-
uuvuksiin ja kokea sen jälkeen hy-
vöolon tunne. Koululaisilla on hii-
mat, vähän eri aikoina eri
Suomea. Talvien harrastu-
massa on hyvä muistaa
kirje tuo hyvää mieltä
kirjoittaa ja on
saada.

1980:n TASKINEN ON TIE TOINEN ÄÄ-
NEKOSKEILLA ILMESTYVÄSTÄ KULT-
TUURILEHTI NYSÄSTÄ (ON TOSIN
VAIN KULLUT SIITÄ, MUTTA KUI-
TENKIN). □

NYSÄ ON KUULUISA! (?)

UUSIN lehtibändi Hänekestella taitaa
olla **TEDI & TAIS** (omaperäinen nimi).
Tietojä bändistä ei ainakaan toistaiseksi ole
kukaan paljon, mutta joku bändin-
kaveri on perustettu jostain mahdollisuu-
suutavasti ja yhtyeen jäsenet, joita
on neljä (4) tai viisi (5) ovat lähtään
kuuluvuudella. Eikä keikka ole Hiskimäellä
koulun toimintapäivän kuukaudessa dis-
kossa, jossa saimme kuulla heidän
soittavan vanhaan malliin eli noita
50-luvun tuottoja.
(eikä ole ollutkin kiva juttu, Tedi & Co 2 kiittäessä
onhanne, ehtii, isä Camille päässyt tätä
tekemään)

"Punkin surkea lopullinen
romahdus", noin otsikoi Ny-
sä-miesten ja muiden vähän-
kin edistyskeskeisten hauk-
kuma Suosikki-lehti Sid Vi-
cioulin kuolemaa. Vai ro-
mahdi punk yhden miehen kuo-
lemaan? Entäs sitten tämä
viiskyttyluku? Sekö ei ole
romahdus? Tedi & to Tal-
gersko on kaikki kaikessa
sille? Eiköhän ole näin, että
punk ei kuollut/Sidin mukana,
muttei kuollut myöskään 50-luvun
rock Buddy Hollyn, Eddie
Cochranin ym. mukana.
Suosikki on tunnetus-
ti, ei mikään kansainväli-
nen asiantuntija, vaan
pelkkä rahankeruuväli-
ne. Olisi jo aika nuorisoin-
näyttää noille alvon pesi-
jölle, ettei se ole minkä
tahansa paskan johdeltavis-
sa.

JA PELLE LAVALLA

Se oli perjantai ja kolmastoista päivä (13.4.), kun täkäläistä kulttuurikansaa kohtasi tuo suunnaton onni: saimme nähdä Pelle Miljoonan & 1980:n ilmielävänä, tapahtumapaikkana Suolahden kuuluisa ja savuinen Holvihalli. Yleisöä oli kerääntynyt paikalle sellainen tavallinen määrä, eli ei mitenkään täyttä, muttei kovin tyhjäkään. Lisäksi olin havaitsevani porukan olevan vähän normaalia kehittyneempää (no ainakin vanhempaa) kuin joskus alvariteen tai ronskikängin keikalla.

Vähän ennen kymmentä ilmestyivät Pelle & 1980 lavalle ja siitähän se meno alkoi. Avaus oli tosi repäisevä, varsinkin toisena tullut "Mulla menee lujaa" sai meidät keräämään rivimme ja ryhtymään alkuvoimaiseen pogo-hyppelyyn.

Bändi soitti tosi rajusti ja tiiviisti, tuskinpa milloinkaan on Holvilla vastaavaa kuultu! Pelle on kehittynyt laulajana roheasti sitten viime kesän ja hitaatkin piisit, kuten esim. "Enää itkeä voit" (Dylanin "Like a Rolling Stone") ja tuo kohuttu 'suomalainen reggae' "Pelko ja viha" menivät hienosti. Pellen lavaesiintyminen on myös näkemisen arvoinen kun se rokkaa ja heiluu niin vimmatusti ja paljon irtonaisemmin kuin ennen, kaiken jäämäkkyytensä kuitenkin säilyttäen.

Kitaristi Rubberduck Jones hoiti myös hommansa kunnialla. Eipä häntä turhaan ole kutsuttu Suomen new wave -kitaristi number oneksi. Rubberduck sai ainakin neljä kertaa kielen poikki lankustaan ja ne kielet katkesivat taatusti soittamalla eikä semmosella 'kattokaa-nyt-kuinka-kova-mä-oon' -meiningillä. Kieltenvaihto toi myös meille pogoajille kaivatun lepotauon.

Tukevasta kompista 1980:ssä vastaavat Problems?-miehet Ari Taskinen (basso) ja Tumpi Varonen (rummut). Bändin soittamista kahdesta setistä jälkimmäisen alussa Tumpi lauloi Problems?-piisejä ja Pelle hoiteli rummut. Hauska homma oli Tumpin glitter-kompilla varustettu herkkä tulkinta Ramojen "Blitzkrieg Bopista" Rubberduckin ollessa kielenvaihtotauolla.

Piisivalinta oli onnistunut: meininkiä riitti koko illaksi. Eniten meininkiä nostattavia olivat "Mua valvotaan", "Mulla menee lujaa", "Yhdistytään", "Väkivalta ja päihdeongelma" ja vanha kunnon "Mä vain pogoan", joka saikin monet mukaan. Taisipa olla Holvin pogo-ennätys, mitä lukumäärään tulee (olisihan sinne enemmänkin mahtunut).

The End tuli siinä varvttia vaille kaksitoista, eikä yleisö tajunnut vaatia encorea. Mikä häpeä! Mutta olipa hieno ilta, harvoin täällä uuden aallon bändejä nähdään.

kiittäen

Axel

(15)

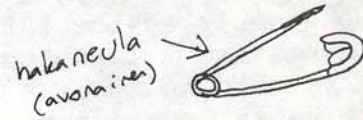
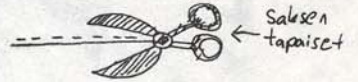
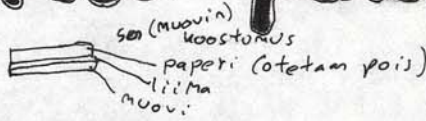
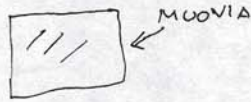
...ollistina J...
mään illoista iltaa. Liput 10 mk.
jo...
...MiMiS
...8...
...a Vleittä...

"Yhdistytään! Murskataan valta"
Lepetetaan kaduilla väkivalta"
"Elämäsi karkaa!"
"Vain katsoit telkkari..."
"Tee itsellesi punk-paita, katso ohjeet HELPISTÄ!"
"Kokareksa poskeen, vaikka väkän kokee tulla poikki, vihredoksi poiki kaikki silmäksi, pure, sylje, mellaista, haasta riitaa ja hajota MITÄ ON PUNK? NO EI ANKURIA TÄTÄ!"
"Viiskytluuvun teinimut, miehestä j...
Tosi punk on taistelu sinun puolestasi...
"Mä oon kuin muut, vaan löydä oma 'teei'"

Nysä-lehden mitä-et-voi-ostaa-tee-(se)-itse palsta

Nykyisin näkee kaikilla kivoilla punknuorilla takissaan jos vaikka minkämoista rintamerkkiä, on Ramonesia, RAR:ää, Advertsia ym., mutta harvoin mitään kotoista. Siispä nyt aionkin opastaa teitä, rakkaat lukijat, tekemään itse sellaisen merkin mitä ei ole missään kaupan. Ei tämä vaikeata ole (teinhän minäkin sen!)

tarvikkeet: -tukeva pahvilevy (tai muovi-)

TUKEVAA ROCK AGAINST RACISM
-SYSTEEMIÄ JA TILATKAA SIEL-
TÄ KAMAA. PYYDÄ ESITE
(PISTÄ KUOREEN SINULLE
OSOITETTU KIRJEKUORI SEKI
PARI POSTISTA SAATAVAA
POSTIKUPONKIA) JA PISTI
KUORI OSOITTEESEEN

- viikkolehti (apu, seura...)
- sakset
- liimaa
- kontaktimuovia
- hakaneula

VAIKKA TÄN
KOKONEN
SUUTU

Työvaiheet:

1. Leikataan lehestä kauniin värinen pala merkin pohjaväriksi. Liimataan kiinni.
2. Leikataan lehestä erikokoisia & -värisiä kirjaimia ja liimataan kiinni
3. Koko systeemi päällystetään kontaktilla (-muovilla)
4. Taakse ripustetaan hakaneula joko liimalla tai kontaktilla (-muovilla)
5. Isketään merkki takkiin kiinni ja lähetään näyttämään sitä kavereille.

RAR
(BOX M)
27 CLERKENWELL
CLOSE
LONDON EC1
ENGLAND

Tässä kohdassa on tietysti huomattava kirjainten oikea järjestys ja asian helpottamiseksi liitän tähän ohjesivuseen valmiin rintamerkin mallin:

VAIKKA MEKKI
ELI OIKEA
KIRJAIN JÄRJESTYS

Henk^KINEN
KrapuLA

HAUSKAA TYÖNILOA!

JA TÄHÄN ME YRITIMME LAITTA

MOPOT -KUVAN...

Tanssia ei tee hyväksi tai huonoksi se, onko se hidasta tai nopeaa, mutta jos siitä tulee sukupuolisesti vihjailevaa tai kiihottavaa, se on kaikkea muuta kuin sopivaa ajanvietettä!

KADONNUT

28.4. iltapäivällä avustaja Koikkakaisen hänskat Jyväskylän Keskusseurakuntatallille. Löytäjää pyyd. yst. palaut. ne nysän toimitukseen.

nysä

EXTRA

MITÄ'H?!

HENKINEN KRAPULA

WONDERFUL!

HENKINEN KRAPULA HAJOSI!

Tämä järkyttävä uutinen levisi ihmisten tietoon pääsiäisen aikoihin. Se tuli yllätyksenä vähän kaikille. Meillekin. Syynä voitaisiin pitää vaikka musiikilliset erimielisyydet, harjoitteluaajan puute, toiset bändit...

No kaikki tietysti luuli että se on loppu nyt, mutta ei me näin vähällä antauduta. Remmistä putosi pois Lade & Sidi ja tilalle otettiin vain yksi uusi mies, Billy Shame.

"Uusi" Henkinen Krapula on siis seuraava: Öppä, laulu; Billy Shame, basso; Sulo, kitara (Huom! Sulo on se kuuluisa mies kuka tuntee SE-bändin poikia, Rytmilän ja muut ja lainasi Yarille vahvariaan niiden Kosken keikalla); allekirjoittanut, rummut. Uusi harjoittelupaikka on jo tiedossa. Kamoja ei vielä oikein ole, mutta kait ne jostain hankitaan.

PS. Koska on vielä sellasia ihmisiä jotka eivät ole kuulleet Henkisen biisejä, eivätkä tiedä tyyliä niin liitämpä tähän juttuun parit sanoitukset, joista toinen kohdistuu jenginuorisoon ja toinen nuorison pelastajalle (?).

PPS. Mikäli haluatte auttaa meitä, se käy helposti tekemällä HK-merkki ja laittamalla se hihaan ja kannustamalla meitä ja jos rahaa on liikaa niin Sulolle se kelpaa.

Nuorison pelastaja?

Mitä sä nykyään puuhaat
Raija Forsström
Ootko nyt tyytyväinen
enää ei oo Sex Pistolsia
onko lapset nyt turvassa
ootko nyt tyytyväinen
Raija Forsström

ootko nyt tyytyväinen
Raija Forsström
enää ei oo Sex Pistolsia
mutta me ollaan nyt
meitä huolestuttaa nyt lapset
mitä sä nykyään puuhaat
Raija Forsström

muotikulttuuri tuhoaa lapset
Raija Forsström
vie niiden persoonallisuuden
mikset nouse nyt vastaan
onko kaikki hyvin nyt
kun lapset myy itsensä
Raija Forsström

by Isä Camillo

PS: Kaikki kai muistaa
että Raijahan oli SE kuka
aloitti Sex Pistols -jupakan ja sai aikaan että he
eivät saaneet soittaa
meille.

O ot erilainen - sut hakeaan

jos et ole samanlainen
ne lyö sua
jos sä olet maalainen
ne halveksii sua

kaikki jotka ovat erilaisia
niitä lyödään jengillä
ja väitätte olevanne
kapinallisia

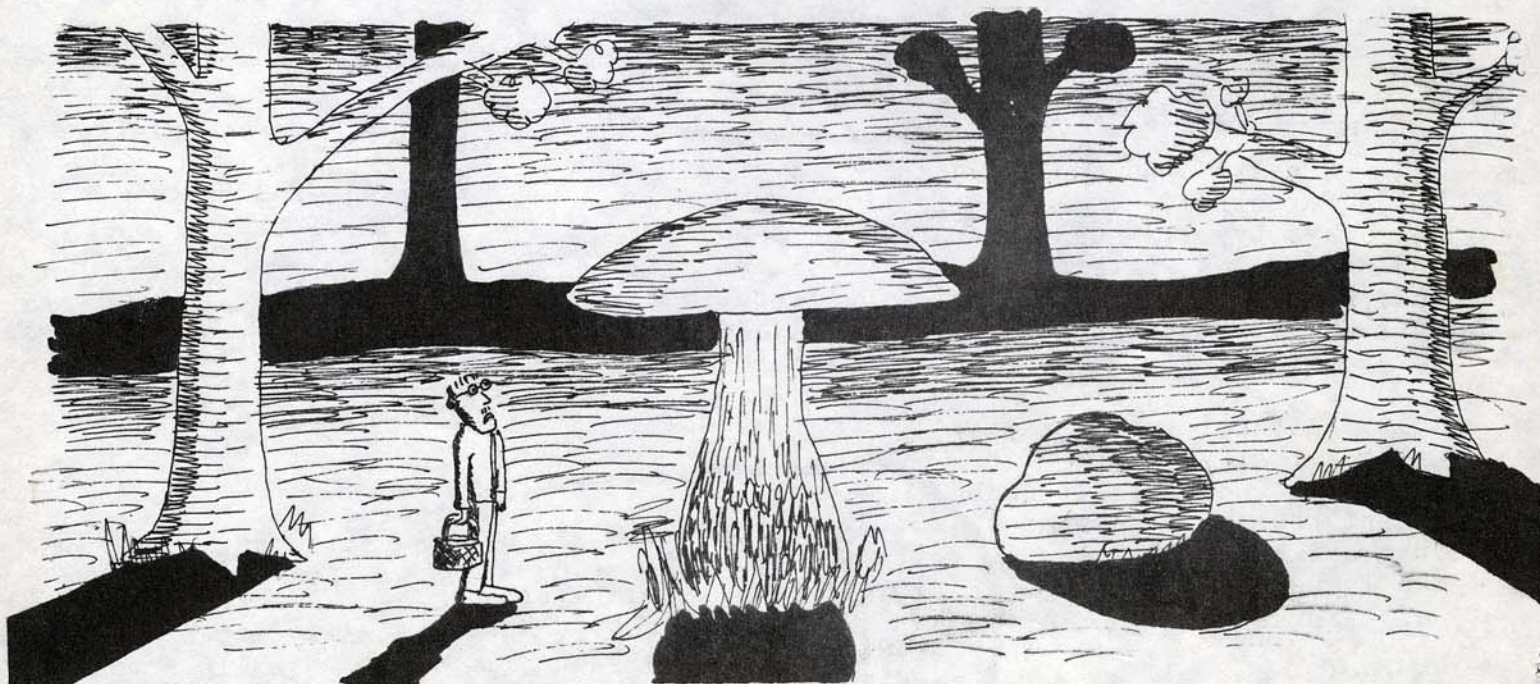
jos ei aiosiolla niin
kettingillä

chorus:

te ootte jenginuorisoo
ette tiedä mikä on yksilöö
te teette mitä pomo
teille sanoo
elämänne on pelkkää
tyhjiöö

by Isä Camillo

BUZZCOCKS On uuden aallon ensimmäisiä yhtyeitä, 1976 aloittivat. Niitten uusi single on Everybodys happy nowadays. En minä ainakaan tämän levyn kuuntelun jälkeen. Varsinkin b-puoli on ihan tyhmä, 6 ja puoli minuuttia hidasta lässytystä. Sanat: it seem so real I can see it, it seems so real I can hear it, it seem so real I can taste it, it seem so real I can feel it, so why can't I touch it? Onkohan ne ruvennut käyttään huumeita? Lurkers on tehnyt ihan hyvän ramonestyyllisen laulun Just Thirteen, ei kovin nopea kylläkään. She used to be a shy girl, now she's a wild girl. Lurkers on sellainen mukava bändi, joka ei yritäkään julistaa mitään sanomaa, pokoilu-musiikkia parhaasta päästä. CLASH on joutunut levy-yhtiön nappulaksi, ainakaan ne ei voi itse päättää mitä levyille tulee. English civil war on älpeeltä b-puolta löysä (clashin piisiks) Älä osta. Älpeet on kappalemäärään nähden halvempia. GENERATION X ON eka älpeen kehittynyt jotenkin tyylikkäämmäksi ja hui, tuottaja Ian Hunter, se Mott the Hoople jätkä, on tuonut levyille vanhan aallon kikkoja. Ei pelkoa-Valley of the Dolls on hieno älpee. Sitä pitää kuunnella useampaan kertaan ennenkun alkaa tajuta niitten kappaleitten rakenteita. Jäk jäk. Naurattaa näin totinen teksti. Levypussiin on painettu sanat, hyvä varsinkin meille jurteille. SEX PISTOLS älpee on ihan paska. Manageri McLarenin pelleilyä koko levy äänityksiä alkua ajoilta, versioita vanhoista iskekmistä... Belsen was a gas on hyvä, se onkin live-äänitys San Fransiscosta viime vuoden alussa ja amerikasta niitten piti tulla Suomeen. PERKELE MÄ VIHAAN NIITÄ PASKAPÄITÄ, FORSTOMIÄ JA MUITA? Sex Pistolsia mä rakastin se oli mun ja monen muun ensimmäinen punk-rakkaus. Onneksi Rotten tajus lähtee ajoissa. Ihan itkettää muistellessa syksyä 77 mutta täytyy elää tätä päivää tässä ja nyt. PELLE MILJOONA & 1980 on kova juttu keikalla ja levyllä ei jäädä paljoa menossa. Jotkut sanoo, ettei ne tykkää Pellen äänestä, mutta silti kuuntelee Rottenia. Toiset taas sanoo, että sanat on naivit tai typerät ja silti ne diggaa Clashia tosissaan. Outou sanoisin. Pelle on kehittynyt laulajana ja bändi on 45 kertaa parempi kuin N.U.S. Rubberduck Jones soittaa tosi rajusti. Pelkistettyä todellisuutta on musta jotenkin typerä kun siitä on yritetty tehdä niin taiteellista. Ei mene perille. Se alku meinaan. Niin, 1980 esiintyi Holvihallissa. Uskomatonta mutta totta. Ne soitti kaksi 40 minuutin settiä. Rubberduckilla oli ongelmia katkeilevien kielen kanssa, mutta ei se mitään. Yleisä oli tavanomaisesta poikkeavaa - Diinejä ei pahemmin näkynyt, ei kyllä punkkejakaan. Onneksi sentään pokoili joita. Se oli muuten Pellen ensimmäinen maaseututanssipaiikkakeikka hyvä sana. En mä jaks enää, päätoimittaja saa piirtää tähän syksyisen sienimetsän tai sitten ei, luultavasti. (kertoja: tuntematon)

TUNTEESI

Tunteesi ovat mulle
kuin salainen viidakko
josta ei kukaan
ota selvää
Et ehkä sinäkään
niistä selvää saa
Mutta toivotaan,
että kaikki selviäisi
aikanaan
ennenkuin on myöhäistä

Eija, 13

YKSINÄISYYS

Olen yksin
en tiedä mitä tekisin
pääni on ajatuksia täynnä
mutten tiedä kenelle niitä kertoisin
niinpä tyydyin kirjoittelemaan niitä
vain paperille
sillä eihän minulla ole ketään mille
ne kertoisin

Ainoa ystäväni jätti minut vuosi sitten
siitä on jo kauan
tunnen vanhentuneeni vuosia
lähdän kävelemään ulos koska on kuuma
sillä olen yksin

Tiina, -79

KITARANI LIUKUU TAIVASALLA

Kitara, venäläinen kitara
makaa päälläni
kun syljen kattoon nuorisoseuran talossa
Huomaan, että sylki ei yllä kattoon asti
Se valuu vuolaasti kasvojeni muotoja myötäillen
Räkäinen vihreä limppi
haisee pahalle kaikkinne visvoineen

Viskuut valtaavat paitani
On kuuma, liian kuuma
Hiki valuu noroina pitkin sikain sormia
Voi kun pääsis pontusta tuhoamaan
Pelti kii, on unelmain
Lähdän istumaan metsään
joka on pimeä enkä nää muuta kuin
jonkun jalkovälit loistavan pimeästä
Soitan kitaraa,
joka liukuu taivasalla,
ja osan poliisit

Lumikki ja kolme musegetti soturia

Sinä, rakkaani, olet kuin
majakka sydämeni aavassa tyhjiydessä
En ajelehti enää karikoissa,
niinkuin ennen sinua.
Kiitos siitä sulle.

Dogi Field

-Hullu, hullu, ihan hullu!

-Kuka?

-Minä!

-Sellaista se murrosikä on!!

Pyysit mua kanssasi discoon
Kysyin että miksi
Punastuit suloisesti
ja vastasit vain no ku...
Sen teit niin suloisesti
että sydämeni lämpeni

Dogi Field

Dogi Field

TAKAMETSÄIN MIEHET ROCKIN PYÖRTEISSÄ

TÄMÄ ON TARINA KOLMESTA TAKAMETSÄIN MIEHESTÄ.
HE LÖYSIVÄT ELÄMÄN TOTUUDEN ROCKIN MYÖTÄ.

Taisto Kahdeksan istui miettelään näköisenä Takametsän oluttuvalla siemaillen välillä kylmän viileää, oikeasta Takametsän sammaleesta tehtyä olutta. Välillä hän tuijotti la-
sittunein eino-silmin oluen pintaa.. kuinka kuplat uiskentelivat siinä ja kuinka siinä heijastui hänen nenänsä ja korvansa... Olut oli vi-
reää kuin taivas. Se kimalteli. Lopulta Taisto Kahdeksan joi sen loppuun ja lähti tallustelemaan ko-
tiinpäin. Pitkin Takametsän kivik-
koista polkua. Vastaan tuli vanha
tuttu, Kauno Rokua.

-Hei, Taisto Kahdeksan, perustet-
taisko rockbändi?
-No joo, mikäs siinä.

Taisto Kahdeksan ei ollut kuullut yhtään rockista, mutta ajatus rock-
bändin perustamisesta tuntui houkut-
televalta. Kauno Rokua selitti Tais-
to Kahdeksalle yhtä ja toista siitä.
Taisto Kahdeksan alkoi innostua oi-
kein kunnolla.

-Minä voisin ottaa vanhan venäläisen
kitarani, totesi Taisto Kahdeksan.
-Minulla on rummut, mutta pitäis vie-
lä saada basisti, sanoi Kauno Rokua.
-Otetaan Daavid Peräkangas.
-Joo, otetaan se.

Niin Taisto Kahdeksan ja Kauno Rokua
menivät Daavid Peräkangasta etsimään.
Daavid Peräkangas oli kusella. Tais-
to Kahdeksan ja Kauno Rokua hiipivät
Daavid Peräkankaan taakse. Taisto
Kahdeksan ja Kauno Rokua tönäisivät
Daavid Peräkangasta tämän ollessa
kusella.

-Saatana, nyt minä kusin käsille!
Puolet käsille ja puolet housuille!
raivosi Daavid Peräkangas.

-Daavid Peräkangas, tutko basistiks
meidän rockbändiin? kysyivät Taisto
Kahdeksan ja Kauno Rokua.
-Joo.

Daavid Peräkangas oli ollut rockin kans-
sa tekemisissä jo kauan. Hänellä oli
sitäpaitsi Sex Pistolsin levy. Hän
oli heti valmis meininkiin.

-Pitäs harjoitella vähän. Voita-
is päästä esiintymään Takametsän työväen-
talolle, sanoi hän.
-Voita-
is pian päästä Nysän kanteen, jat-
koi Taisto Kahdeksan.
-Siitä ei olisi pitkä matka levyttämään.
-Mehän voita-
is harjoitella vaikka huo-
menillalla, ehdotti Kauno Rokua.
-Joo, tehdään niin, vastasivat Taisto
Kahdeksan ja Daavid Peräkangas.
Daavid Peräkangas sanoi:
-Täytyy tästä lähteä tekemään bassoa.

Taisto Kahdeksan kiirehti heti ullakol-
le kotiin päästyään etsimään vanhaa ve-
näläistä kitaraansa. Viimein se löytyi-
kin pölyn ja muun sellaisen seasta.
Kaikki kielet olivat tallella. Taisto
Kahdeksan kantoi sen alas. Kerno Kah-
deksan (Taisto Kahdeksanin pikkuveli)
huomasi tämän ja ihmetteli:
-Mihin sinä tuota vanhaa soittopeliäsi
tarvitset?
-Perustamme rockbändin Kauno Rokuan ja
Daavid Peräkankaan kanssa.
-Mitä, sehän on laitonta!
-Sehän siinä hienoa onkin. Olemme koh-
ta maan kovin rockbändi. Tai ainakin
Takametsän kovin.

Toisaalla Kauno Rokua viritteli rumpu-
jaan. Hän käytti rumpuina vanhoja pah-
vilaatikoita. Hän viritteli niitä.
Ja taas toisaalla Daavid Peräkangas a-
herssi rakentaen bassoa. Hän teki sa-
manlaisen basson kuin Pilasoittajat

aikoinaan: pelkkä otelauta, yksi kieli ja suhteellisen pieni kaikukoppa. Niin tuli ilta ja bändimme jäsenet koontuivat harjoittelemaan, niin kuin oli sovittu.

- Hei pojat, kattokaas mikä mulla täällä on, sanoi Kauno Rokua kaivaen esiin vanhan vihkosen.
- Mitä, ihan oikeita laulujen sanoja, hämmästeli Taisto Kahdeksan.
- Näähän ovat Pilasoittajat-yhtyeen vanhoja kappaleita, huomasi Daavid Peräkangas.
- Katsokaas, tässä on kaikki heidän hitinsä: Matka Alkoon, Mouen Bouen, Löpön Löpön tarina, Se oli vuotta viisikytkuus jne., kehuskeli Kauno Rokua.
- Otetaan ekaks vaikka Matka Alkoon, ehdotti Daavid Peräkangas.
- Se kun on semmonen repäisevä.
- Joo, niin se on, yhtyivät Taisto Kahdeksan ja Kauno Rokua edelliseen puhujaan.

Ja niin he soittivat ensin Matka Alkoon, ja sitten kaikki muutkin Pilasoittajat-biisit.

- Sehän meni aika mukavasti. Me ollaan jo aika hyviä, voitais päästä esiintymään, sanoi Daavid Peräkangas.
- No, soitetaan sille pomolle, sanoi Kauno Rokua.

Taisto Kahdeksan ryhtyi tuumasta toimeen ja tarttui puhelimeen.

- Haloo, täällä Taisto Kahdeksan. Meillä on hyvä bändi ja me voitais tulla esiintymään.
- Joo tulukaa vaan. Lähettäkää ensin nauha tänne.
- Joo, me lähetetään se.

Klik!

Seuraavana iltana he tekivät nauhan ja lähettivät sen pomolle. Kasetti sisälsi kovia kappaleita. MM. muutama oma kappale, jotka he olivat hätäpäissään tehneet edellisenä yönä: Takametsä-blues, Jatsi voittaa kaiken, Nils Master, James Deanin hiukset jne. Muiden kappaleista mainittakoon Däng Däng Däng, Syysunelmia, Armaani ei ole Orvokki jne. Seuraavana aamuna Taisto Kahdeksan, Kauno Rokua ja Daavid Peräkangas menivät ulos. Taisto Kahdeksan, Kauno Rokua ja Daavid Peräkangas näkivät lähes joka toisessa puussa oman kuvansa. Se oli mainos: tänä iltana Takametsän työväentalolla Takametsän Miehet suoraan Takametsästä.

- Heh, nopeaa toimintaa, tuumivat he mainoksesta.

Tuli ilta. Taisto Kahdeksan, Kauno Rokua ja Daavid Peräkangas istuskelivat hermostuneina pukuhuoneessa. Yleisöä oli tullut melkein 30 henkeä. Se oli enemmän kuin Taisto Kahdeksan, Kauno Rokua ja Daavid Peräkangas hurrjimmassa unelmissaankaan olivat osanneet kuvitella. Siksi he olivat hermostuneita. He menivät lavalle. Alkoi yllättäen raivoisa kätten taputus. -

- No, tässä sitä nyt ollaan, sanoi Kauno Rokua terävästi alkajaisiksi.
- Ensimmäinen kappaleemme on 'Puhelinpylväs kaatuu'. Se on Taisto Kahdeksan sävellys.

Taisto Kahdeksan, Kauno Rokua ja Daavid Peräkangas alkoivat soittaa. Yleisö alkoi raivota. He eivät pitäneet laisinkaan näkemästään. Kappale meni näin:

Puhelinpylväs kaatuu,
varokaa.
Puhelinpylväs kaatuu,
se voi kaatua.

Koko kappaleen ajan yleisö heitti lavalle kaikkea, mitä käteen osui. Oli soittajien onni, että kappale kesti vain kahdeksan minuuttia, sillä parin minuutin päästä olisi jo voinut tulla hankaluuksia. Taisto Kahdeksan, Kauno Rokua ja Daavid Peräkangas päättivät, että omia kappaleita ei kannattaisi soittaa. Pitäisi ensin päästä yleisön suosioon. He päättivät soittaa 'Veikko Niemisen', mutta viime hetkellä he muistivat, etteivät he osaa soittaa sitä. He päättivätkin soittaa omia kappaleita. He soittivat 'Älkää koskaan kusko vastatuuleen' -nimisen biisin. Se meni näin:

Älkää koskaan kusko vastatuuleen,
kusi voi lentää ylähuuleen...

Pian tämän jälkeen Taisto Kahdeksan, Kauno Rokua ja Daavid Peräkangas ryntäsivät takaovelle ja juoksivat pakoon minkä kerkisivät.

LOPPU

NYSÄN TARKOITUS EI OLE TULLA LEHTIHYLLYN KIILTÄVÄKANTISEKSI KORISTEEKSI,
NYSÄN TÄYTYY KIERTÄÄ KÄDESTÄ KÄTEEN.

Toivottavasti Nysä auttaa jonkun ylös apatiasta, suuntaa mielenkiintoa muuhunkin kuin yhteen harrastukseen, tai pitää edes toimittajat vireinä. Vain toimimalla itse aktiivisesti mukana voi toteuttaa ajatusta paremmasta huomimisesta. (Elämän luulisi olevan jolkaiselle pyrkimystä kaikilla tasoilla kohti parempaa tulevaisuutta). Toimimalla, ajattelemalla ja liikkumalla olet edes pieni hiekanjyvä tämän paskamyllyn rattaissa. Mitään et tule taatusti saamaan valmiina eteesi, niinkuin esimerkiksi kotona.

Jokaisella systeemillä on tapansa mukauttaa jäsenensä toimimaan sen mukana ja puolesta, vieroittaa vastuusta ja kiinnostuksesta yhteiskuntaa kohtaan, kärjistettynä: se, joka ei vastusta, puolustaa ja tukee. Sivistysmaana Saksaakin pidettiin kun juutalaisia poltettiin...

Helpoimmin hallittavia ylhäältä, ulkoapäin ovat ne, joilla ei ole omaa mielipidettä mistään. Tämän takia maassamme on puoluepoliittinen yleisradio, kaupallinen ja poliittinen lehdistö, aivopesevät mainokset ja ulkomailta tuotettu standardisoitu massaviihde. Tämä viihde on itse asiassa täyttä hölynpölyä, jotkut ovat vain huomanneet kuinka helppoa on tukehduttaa tähän hölynpölyyn ihmisten, kaikkein helpoimmin nuorten oma mielenkiinto ja ajattelukyky. Vaihtokauppa on hyvin edullinen: maksat siitä että puolestasi ajatellaan. Juuri näiden eräiden tiedossa on lauseen pätkä: "Jos joku ei teitä viihdyttäis niin joku varmaan kapinaan kiihdyttäis". Tarvitseeko siihen enää yllättää?

Mukauttamisprosessi, jossa massakulttuuri vie mennessään oman aloitekyvyn, kohdistuu helpoimmin

ryhmiin. Joukkohenki muuttuu vähitellen vieraaksi normistoksi josta ei taatusti uskalla poiketa, yhteishenki on muuttunut ryhmäpaineeksi, pakkopaidaksi. Ja niin on edessämme aivan uusi, omasta arvostelukyvystä vapaa ihmisjoukko. Voiko enää kuvitella houkuttelevampaa tilannetta kylvää hölynpölyviihteen seassa mitä tahansa propagandaa, sillä nuorissa on tulevaisuus.

Suora propagandan tulosten maininta ei ole paikallaan, se vain tehostaisi propagandan vaikutusta - joku saisi vielä sen viimeisen ylläkkeen (vertaa tapaan mainostaa tupakkaa raittiusjulistuksessa, ruksi vedetty palavan savukkeen yli).

Paremmen vaihtoehdon tarjoaminen tämän 50-luvun ihannoinnin tilalle olisi rikollista, mikä olisi se parempi vaihtoehto? Kenen etujen puolesta tällä kertaa? Vaarana olisi joutua Niilo Yli-Mainion suosiman 'unesta-uneen-uuteen' -tempun uhriksi.

Rikollista tuskin on kehoittaa ihmisiä itse tarkkaavaisin mielin etsimään ja toimimaan. Tekemään vaikka omaa lehteä. Sana on vapaa, ulkopoliittikka ei. Kovaa huutavalle voi jopa kaiku vastata, tämän jutun anarkistisiin mielipiteisiin tuskin edes partio tai (muut?) poliittiset nuorisjärjestöt (lehden toimituksella on ihan oikea osoite! Kirjoittakaa tai valittakaa tästä muulla tavoin. Asialliset jutut julkaistaan).

Tuskin minkään nykyisen järjestön tai koulutusjärjestelmän tarkoituksena on kasvattaa ihmistä, vaan jäseniä, kannattajia, käyttövoimaa: koulun moitteettomasti toimivia yhteiskuntarobotteja vaillo sielua, seura-

